

NOBENA CENA PREVELIKA

Bilo je pred dobrimi 100 leti. Na Kitajskem je divjalo strašno preganjenje kristjanov. Policija je z vso vnemo stikala za belimi mučiči, misijonarji. Kdor se je z njimi družil, so ga vlekli pred sodnika. Ako tam ni hotel zatajiti vere in z nogami poteptati križa, so ga strašno mučili. Aziatska krutost je glede tega silno iznajdljiva in nenasitna.

Tako je stopila pred sodnika tudi neka mati s svojim 15 letnim sinom. Prvi je na vrsti deček. Na vsa vprašanja ima en sam odgovor: "Kristjan sem!" Rablji ga privežejo na natezalnico. Členki pokajo, kosti se drobe, udarci padajo; telo je kmalu čisto krvavo in razmesarjeno. Mandarin je v strahu, da žrtev ne umre med mučenjem; za-to ukaže rabljem, naj malo nehajo.

Zraven mučenca stoji mati in mora gledati, kako ji mesarijo otroka. Na obrazu se ji vidi, koliko pri tem sama trpi. S hudobnim nasmehom jo mandarin opazuje in pravi: "Kakšna kruta mati si! Nič nimaš srca! Z eno samo besedo bi se lahko odpovedala Kristusu in rešila otroka. Ti pa mirno gledaš, kako ti mučijo sina!"

Kaj naj počne uboga mati? Ali naj stori, kar ji velewa? Saj je vendar mati in čuti s svojim otrokom, ko tako strašno trpi. Kako se ji smili! Hkrati se pa tudi zaveda, da je krščanska mati. To ve, da ne sme zatajiti svoje vere, in če bi bilo treba, je mora zapričati s svojo srčno krvjo. On, ki je za resnico izkrvavel na križu, terja od svojih zvestobe do smrti.

Sin na natezalnici opazi, da mati enahuje. S težavo se vrne k njej, glasno zastoka in pravi: "Mati, ne jokaj! Za nebesa nobena cena prevelika!" Mati se zdrzne, dvigne glavo, pogleda v nebo in zakliče: "O Gospod, odpusti mi, da sem za trenutek omahovala. Nisem vredna takega otroka! Da, otrok moj, zaradi nebes, pojdi pogumno v smrt. Blagoslavljam te. Spremljala te bo moja molitev, moja ljubezen in moje materinsko oko, dokler naju smrt ne združi."

+++

"Za nebesa ni nobena cena prevelika!" Tako govori, kdor resnične po krščansko živi, kdor je prežet s pravim krščanskim idealizmom, kdor gleda na vse, kar se godi na svetu, z nadnaravnega, božjega stališča. "Za nebesa ni nobena cena prevelika", so govorili svetniki in tako nebesa dosegli.

"Kako je hudo na svetu! Saj nam ni več živeti! Človek bi obupal! Le kje je Bog in njegova previdnost, da vse to dopusti?!"

Tako premnogi vzdihujejo, obupujejo in zoper Boga bogokletno godrnjaje. Pa nič ne pomislijo, da je trpljenje izraz neskončne ljubezni do nas.

S trpljenjem nas Bog očiščuje vsakdanjih slabosti. S trpljenjem nas trga iz objema posvetnosti in počutnosti. S trpljenjem nas uči, kako naj v sebi zatiramo sebičnost, nevoščljivost, pohlep po čezmernem bogastvu in uživanju. S trpljenjem nam daje priložnost, da moremo zadoščevati za svoje grehe in za grehe naših bratov, da moremo dopolnjevati odrešilno delo Gospodovo in tako reševati premnoge, ki so se izgubili od Kristusa.

Kakor vihar čisti in osvežuje ozračje, tako nesreča, trpljenje in preganjanje očiščujejo in utrjujejo kristjane.

S trpljenjem, pa tudi s smrtjo, če gledamo na nju z božjega stališča, ne moremo nič izgubiti, marveč vse pridobiti.

Za Boga, za nebesa ni nobena cena prevelika.
To je vedro krščansko gledanje na svet in na to, kar se na svetu godi.

Tudi o Hitlerjevi smrti - nesoglasje

Smrt bivšega nemškega Führerja je še vedno predmet zanimanja in ugibanja.

Okoli Hitlerjeve osebe se je začela spletati legenda tisti trenotek ko so poročila prvič javila v svet, da truplo moškega in ženske, ki naj bi bilo zgorelo pred kanclersko palačo v Berlinu, ni truplo Hitlerja in Eve Braun. S tem trenotkom je stvar postala zanimiva in senzacionalna. Ljudje so začeli ugibati, kje je potem kakem Hitler. Videli so ga v Argentini, ugibali so, ali ni morda poletel na Japonsko in nedavno so ga "celo videli" nekje pri Hamburgu.

Tudi uradne kroge je vprašanje Hitlerjevega izginotja zanimalo od vsega začetka. Posebno marno so se preiskovanja lotili Sovjeti, ko so zasedli Berlin. Oni so bili tisti, ki so prvi izrekli dvom nad Hitlerjevo smrtjo in v zadnjem času celo trdijo, da je Hitler še živ. Na podlagi njihovih zatrjevanj je izjavil dvom o Hitlerjevi smrti celo general Eisenhower, da-si je potem svojo izjavo preuklinal.

"Philadelphia Record" poroča, da je odpotoval v Evropo odvetnik Robert N.W.Kempner, ki hoče za vsako ceno odkriti, ali je Hitler živ ali mrtev. Če je mrtev, mora najti njegovo truplo ali zadostne dokaze, kam je izginilo. Odvetnik Kempner je nemški begunec, ki je bil prej policijski svetnik pruske države. Pravi, da je eden izmed redkih ljudi, ki natančno pozna ne le Hitlerjevo zunanost, ampak celo njegov skelet.

"Daily Telegraph" je 22.t.m.poročal, da so ameriški in britanski uradni krogi takozvano "Hitlerjevo zadevo" zaključili.

Preiskovalni častniki, ki so vodili preiskavo o Hitlerjevi usodi, so iz Berlina sporočili svojim predpostavljanim v domovino, da je mogoče na podlagi znakov, ki so jih zbrali, proglasiti Hitlerja za mrtvega. Vendar niti v tem vprašanju o Hitlerjevi smrti ne morejo vzhodni in zahodni zavezniki priti do enotnega mnenja. Medtem ko je za Anglo-američane zadeva Hitlerjeve smrti zaključena sovjetski krogi vstrajajo na tem, da ni zadostnih dokazov o Hitlerjevi smrti in ne polagajo nobene važnosti na anglo-ameriški sklep o domnevni Hitlerjevi smrti, češ, da sloni samo na izjavah Nemcev, ki pravijo, da so videli Hitlerja umreti. Sovjeti so zelo nezaupljivi do kakršnihkoli izjav, katere dajejo tujci, tako da jih nimajo za zadostni povod za domnevo, da je Hitler mrtev. Tako bodo raziskovali dalje.

UBOGA SOVJETSKA ZVEZA. Ob priliki zadnje zunanjepolitične debate v angleškem parlamentu se je laburistični poslanec D.N. Brittt pritoževal, da nekateri angleški poslanci rušijo prijateljstvo med Anglijo in Sovjetsko zvezo. Dejal je, da ti nadaljujejo po Hitlerjevi in Göbelsovi smrti njuno delo. Pravica kritike, tako je nadaljeval, tem poslancem še ne daje pravice, da bi smeli obrekovati Sovjetsko zvezo 24 ur na dan in 7 dni na teden.

SOVJETSKA MLADINA V SRBIJI. Pred dnevi je Srbijo obiskala mladina iz Sovjetske zveze, ob kateri

priliki je prišlo do velikih manifestacij skupnih načrtov Sovtije in Titovine. "Ljudska pravica" piše: "Dosti govornikov je vrstilo, vsi so govorili o nezavisnosti do sovjetske mladine in o sovjetskih narodov, o naši enotnosti, o našem bratstvu." - Torej bo menda res držalo, da se Tito pripravlja na priključitev Jugoslavije k Sovjetiji. Vsaj po globljem smislu gornjih besed bi človek to lahko sklepal.

OD JUTRI DALJE bodo Domaći glasovi izhajali v lienskem tablo. Vse dopise pošiljajte od zdaj naprej tja!